

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2000-2001

---

20 FEBRUARI 2001

Wetsvoorstel tot aanvulling van artikel 317 van de nieuwe gemeentewet

---

AMENDEMENT

Nr. 1 VAN MEVROUW **THIJS**

Art. 3

Dit artikel aanvullen als volgt: « voor zover de feiten die aan de grond liggen van de bestreden beslissing niet verjaard zijn op deze datum ».

Verantwoording

Het wetsvoorstel beoogt de schorsing van de verjaringstermijn tijdens de vernietigingsprocedure dat tegen een tuchtbeslissing voor de Raad van State werd ingesteld.

De nieuwe verjaringsregeling zou volgens artikel 3 van het voorstel een terugwerkende kracht hebben.

Het gevolg hiervan is dat tuchtfeiten die volgens de bestaande wetgeving op het tijdstip van de inwerkingtreding van de nieuwe wet verjaard zijn, volgens het voorstel opnieuw vatbaar voor vervolging zouden zijn.

Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie zijn nieuwe bepalingen die tot effect hebben de verjaring van wanbedrijven te verlengen van onmiddellijke toepassing op alle strafvorderingen die voor de dag van haar inwerkingtreding zijn ingesteld en die op die dag nog niet zijn verjaard. (Cass. 15 september 1999,

---

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-25 - BZ 1999:

Nr. 1: Wetsvoorstel van mevrouw Lizin.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2000-2001

---

20 FÉVRIER 2001

Proposition de loi complétant l'article 317 de la nouvelle loi communale

---

AMENDEMENT

N° 1 DE MME **THIJS**

Art. 3

Compléter cet article par ce qui suit: « pour autant que les faits qui sont à la base de la décision attaquée ne sont pas prescrits à cette date ».

Justification

La proposition de loi vise à suspendre le délai de prescription au cours de la procédure intentée devant le Conseil d'État en annulation d'une décision disciplinaire.

Le nouveau régime de prescription serait appliqué, aux termes de l'article 3 de la proposition, avec effet rétroactif.

Il s'ensuit que des faits disciplinaires qui, selon la législation en vigueur, sont prescrits au moment de l'entrée en vigueur de la nouvelle loi, seraient à nouveau passibles de poursuites en vertu de la proposition de loi.

Selon la jurisprudence constante de la Cour de cassation, des dispositions nouvelles qui tendent à prolonger le délai de prescription de délits sont immédiatement applicables à toutes les actions publiques nées avant la date de leur entrée en vigueur et non encore prescrites à cette date. (Cass. 15 septembre 1999, Arr.

Voir:

Documents du Sénat:

2-25 - SE 1999:

N° 1: Proposition de loi de Mme Lizin.

Arr. Cass., 1999, blz. 460; *Cass.* 4 maart 1998, *Arr. Cass.*, 1998, blz. 119; *Cass.* 7 december 1999, *Arr. Cass.*, 1999, blz. 667.)

In casu, zou het wetsvoorstel, in zijn oorspronkelijke versie, de verjaringstermijn van de tuchtvorderingen hebben verlengd, van zodra de zaak aanhangig is bij de Raad van State, ongeacht of de tuchtvordering op de dag van inwerkingtreding van de nieuwe bepaling reeds verjaard was. Dit zou strijdig zijn geweest met artikel 6 van het Europees Verdrag ter verdediging van de rechten van de mens.

Derhalve is het noodzakelijk te bepalen dat de nieuwe wet niet van toepassing zal zijn op de tuchtvorderingen die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van de nieuwe wet, reeds verjaard zijn.

Erika THUIS.

Cass., 1999, p. 460; *Cass.* 4 mars 1998, *Arr. Cass.*, 1998, p. 119; *Cass.* 7 décembre 1999, *Arr. Cass.*, 1999, p. 667.)

Sous sa forme initiale, la proposition de loi aurait, en l'occurrence, prolongé le délai de prescription des actions disciplinaires, dès l'instant où le Conseil d'État se serait vu saisir de l'affaire, même si l'action disciplinaire était déjà prescrite à la date d'entrée en vigueur de la disposition nouvelle. Cela eût été contraire à l'article 6 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme.

Par conséquent, il est nécessaire de dire que la nouvelle loi ne sera pas d'application aux actions disciplinaires qui sont déjà prescrites au moment de son entrée en vigueur.